

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.I.35.088/2021/6.

A tanács tagjai: dr. Hajnal Péter a tanács elnöke,

Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró,

dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: Felperes1 Cím2

A felperes képviselője: Tarr Ügyvédi Iroda Cím4

ügyvéd

Az alperes: Alperes1

(cím.3)

Az alperes képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: adó ügyben hozott közigazgatási határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 7. sorszám alatt

A felülvizgálni kért jogerős határozat: a Fővárosi Törvényszék 40.K.702.153/2020/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 40.K.702.153/2020/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes pénzügyi vállalkozásként követelések üzletszerű megvásárlásával, értékesítésével foglalkozik. Magánszemély adósnak hitelintézettel szembeni tartozását felperes javára engedményezték, aki ezt követően 2013. július 2-án végrehajtási eljárásban szerezte meg az adósnak a B.Kft.-ben (a továbbiakban: B.Kft.) lévő üzletrészét. Ezzel a felperes a B.Kft. egyedüli tulajdonosa lett.

[2] Felperes 2018. február 27. napjával 50%-ot meghaladó mértékű szavazati jogot szerzett a Zrt. (a továbbiakban: Zrt.). A változásbejegyzéshez tartozó adóregisztrációs eljárásban az elsőfokú adóhatóság megállapította, hogy az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 19. § (2) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti akadály merült fel, mer felperes annak a felszámolás alatt álló B.Kft.-nek az egyetlen tagja, melynek 5.000.000forintot meghaladó adótartozása 2013. január 1-től kezdődően folyamatosan, jelenleg is fennáll. Az elsőfokú adóhatóság az akadály elhárítására szólította fel a felperest, egyúttal tájékoztatta a kimentési kérelem lehetőségéről.

[3] A felperes, mint akadályhordozó kimentési kérelmét az elsőfokú adóhatóság elutasította. A felperes fellebbezésével párhuzamosan felperes részvényesi jogviszonyát a Zrt.-ben 2018. augusztus 17. napjával törölték. Felperes továbbra is fenntartotta fellebbezését.

[4] Alperes a 2235506255 számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést. Indokolása szerint az Art. 19.§ (2) bekezdés a) pontjának aa) pontja szerinti akadály esetében a 20. § (2) bekezdése b) alapján a kimentési kérelem benyújtásával egyidejűleg azt is igazolni kell, hogy a kizáró ok alapjául szolgáló adótartozás már nem áll fenn. Az Art. kizárólag az öröklés útján történő tulajdonszerzés esetére biztosít az adótartozás tekintetében kimentési lehetőséget. A felperes árverés útján való szerzésre és a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényre (a továbbiakban: régi Ptk.) való hivatkozása nem kimentési ok. Az, hogy egy másik adóhatósági eljárásban, a Kft. (a továbbiakban: Kft.) ügyében ezt elfogadták, jelen eljárásban nem irányadó, mivel az a nem a felperes kimentési kérelme tárgyában folyt.

A kereseti kérelem

[5] A felperes az alperesi határozat bírósági jogorvoslatát kezdeményezte. Álláspontja szerint az alperes csak és kizárólag az Art. rendelkezéseit vette figyelembe a döntéshozatal során, azonban a 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 1.§-a és 9.§-a is irányadó: ezek alapján kell figyelembe venni a régi Ptk. 120. § (1) bekezdését, amelynek értelmében az árverési vétel eredeti szerzőmód, a tulajdonjog a korábbi tulajdonos jogaira tekintet nélkül jön létre. Ezért nem vehető figyelembe a B.Kft. felhalmozott adótartozása.

[6] Az elsőfokú bíróság felperesi indítványra az Art. 20. § (2) bekezdés a) pontja aa), ab) és ac) alpontjai alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló eljárást kezdeményezett az Alkotmánybíróság előtt. Álláspontja szerint az Art. adóregisztrációs eljárásra vonatkozó, a törvényben taxatív meghatározott kimentési okokkal a szabályozása teljes mértékben figyelmen kívül hagyja az eredeti szerzőmódot. Az Alkotmánybíróság a III/811-5/2019. számú végzésével visszautasította a bírói kezdeményezést, mert értékelése szerint a bíróság nem volt jogosult mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállásának megállapítására irányuló indítvány előterjesztésére.

Az elsőfokú ítélet

[7] Az Alkotmánybíróság határozatát követően az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a keresetet.

[8] Indokolásában rögzítette, hogy felperes a kimentési okok kapcsán kizárólag arra hivatkozott, hogy árverés keretében jutott hozzá a B.Kft.-ben fennálló üzletrészéhez, mely nem üzleti jellegű szerzés volt, hanem a követelésén fennállt biztosítékát érvényesítése, eredeti szerzés mód. Az Art. rendszerébe azonban ez nem minősül kimentési lehetőségnek, a jogszabály ilyen nem tartalmaz. Ennek hiányában erre nem hivatkozhat alappal felperes A kimentési lehetőségeket az Art. 20. §-a tételesen felsorolja, ezért ettől eltérő indokok nem eredményezhetik a kimentés sikeres megállapítását. Erre tekintettel annak sem volt jelentősége, hogy a B.Kft. üzletrészének megszerzésekor a cég már felszámolás alatt állt, és azt sem vizsgálhatta az alperes, hogy az adótartozás keletkezése kinek volt felróható.

[9] Az Air. 1. §-a szerint az adózó, az eljárás egyéb résztvevője és az adóhatóság e törvénynek és más jogszabályoknak megfelelően gyakorolhatja jogait és teljesíti kötelezettségeit. Az Air. 9. §-a alapján az adóigazgatási eljárásban az adóhatóság megállapítja az adózó jogait, kötelezettségeit, ellenőrzi az adókötelezettségek teljesítését, a joggyakorlás törvényességét, nyilvántartást vezet az adózást érintő tényekről, adatokról, körülményekről, és adatot igazol, illetve az ezeket érintő döntését érvényesíti.

[10] A keresetlevélben foglaltakkal szemben tehát az Air. lehetőséget teremt mind az adózók, mind az adóhatóság számára, hogy adott esetben más jogszabályok rendelkezései is figyelembe vegyék az adóeljárás során. Ebből – a keresettel ellentétben – nem következik több jogszabály egyidejű kötelező alkalmazása. Jelen esetben a régi Ptk. kötelező alkalmazása nem volt megállapítható, ugyanis az adóregisztrációs eljárás keretében a kimentési lehetőségeket az Art. 20. §-a sorolja fel, még hozzá tételesen, melyek között a régi Ptk. rendelkezéseinek az alkalmazandósága nem szerepel. A cégjegyzék adatai nem adnak tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy a társaság tagja milyen módon szerzi meg az üzletrészt,

annak jogcíme a cégjegyzék adatai között nem szerepel, és annak vizsgálatát egyetlen jogszabályi előírás sem teszi az adóhatóság kötelezettségévé.

[11] Az adóregisztrációs eljárás során nincs jelentősége annak, hogy az akadályhordozó személy milyen jogcímen, milyen módon, eredeti vagy származékos szerzésmóddal szerezte meg az üzletrész tulajdonjogát, ennek vizsgálata nem is feladata az adóhatóságnak. A felperes által hivatkozott régi Ptk.-beli rendelkezéseknek és az ítéltábla döntésének a jelen adóregisztrációs eljárásban nem volt relevanciája, az abban foglaltak vizsgálatára az Art. kimentési feltételeinek való megfelelés során nem kerülhetett sor. Az alperes tehát jogszabályi rendelkezés hiányában nem vehette figyelembe a régi Ptk. rendelkezéseit, nem okozott a felperesnek jogtalan hátrányt, hanem helytállóan a hatályos és az adott ügyre vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta.

[12] A felperes a Kft. ügyében hozott döntés a jelen pernek nem tárgya, így az abban foglaltakat érdemi vizsgálatára a bíróságnak nem volt jogszerű lehetősége.

[13] A felperes az Alaptörvény jogbiztonságra vonatkozó előírásainak alperesi megsértésére általánosságban hivatkozott, konkrét jogsértést nem nevesített. Az elsőfokú bíróság pedig nem észlelt Alaptörvénybe ütköző megállapítást.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a kimenési kérelemnek helyt adó ítélet meghozatalát kérte.

[15] Előadta, nem felel meg az iratoknak, hogy az Alaptörvény jogbiztonsággal kapcsolatos hivatkozása során ne jelölte volna meg a konkrét jogszabályhelyeket, rendelkezéseket.

[16] Továbbra is arra hivatkozott, hogy az eredeti szerzésmód következtében a B.Kft. korábban fennállt terhei nem szálltak rá át, nem kerülhet hátrányos helyzetbe azért, mert követelésének a biztosítékát érvényesítette a végrehajtási eljárásban. A régi Ptk. eredeti szerzésmódra vonatkozó és az Art. kimentési kérelemre irányadó szabályainak összeütközése kihatással van a jogbiztonságra. Az árverési vevőt védő garanciális szabályok nem érvényesülnek teljes mértékben az adóigazgatási eljárásban. Az alapvető logika és elv szerint a „lex specialis” értelmezést kellene alkalmazni. Ennek során egyértelműen a régi Ptk. árverés útján való tulajdonszerzésre irányadó szabálya az alkalmazandó speciális szabály az Art. általános előírásához képest.

[17] Álláspontja szerint figyelembe kellett volna venni a Kft. ügyében keletkezett eredeti szerzésmódra tekintettel lévő adóhatósági határozatot.

[18] Alperes ellenkérelmében az álláspontja szerint megalapozott jogerős ítélet hatályban tartását indítványozta. Hangsúlyozta a perbeli jogviszony közigazgatási jogviszony, a régi Ptk. szabályi nem érvényesülnek.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.

[20] A Kúria a Kp. 115.§ (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108.§ (1) bekezdésének, továbbá a Kp. 120.§ (5) bekezdésének megfelelően a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre állt iratok és bizonyítékok alapján vizsgálta felül.

[21] Felperes keresetében a megsértett norma tételes megjelölése nélkül hivatkozott arra, hogy az alperes által követett eljárás ellentétes az Alaptörvény jogbiztonságra vonatkozó előírásaival és követelményével. A jogerős ítélet ennek megfelelő megállapítást tett. A felperesnek az Alkotmánybíróság eljárást kezdeményező beadványában foglaltakat az elsőfokú bíróság az Alkotmánybírósághoz címzett 33.K.30.071/2019/10. számú végzésében megjelenítette. Azt követően, hogy az Alkotmánybíróság a bírói kezdeményezést visszautasította, az elsőfokú bíróság nem léphetett az Alkotmánybíróság helyébe, nem végezhetette el az Alaptörvény esetleges sérelmének vizsgálatát, amelynek elmaradása nem róható a terhére. Ez okból nem volt helye a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésének.

[22] Az Art. 19.§ az adószám megállapításának az adóregisztrációs eljárásban felmerülő akadályait szabályozza. A kimentés lehetséges módozatait az Art. 20.§ tartalmazza. Felperes előadásának tartalmi vizsgálata alapján az állapítható meg, hogy álláspontja szerint eredeti tulajdonszerzés esetén az Art. 19.§ szerinti akadályok nem merülhetnek/merülnek fel, ennek következtében nincs olyan akadály, amit ki lehetne/kellene menteni.

[23] Felperes álláspontja az eredeti – származékos tulajdonjog eltérő polgári jogi szabályozásán alapul. Eredeti tulajdonszerzés esetén az új tulajdonjogviszony tartalmára nincs hatással a korábbi tulajdonjogviszony tartalma, így nem érvényesülnek az azt terhelő egyes korlátozások sem. Megjegyzendő, hogy a végrehajtási jog is ismer ez alól kivételeket, pl. szolgálat esetében. Származékos tulajdonszerzés esetén az előző tulajdonos jogai és kötelezettségei szállnak át az új tulajdonosra, azaz alanyváltozás következik be. Ez a változás azonban nem hat ki a már fennállt tulajdonjogviszony tartalmán, az új tulajdonost a jogosultságokkal együtt a kötelezettségeket és korlátozásokat is terhelik. A származékos szerzőmódoknál jogelődről és jogutódról van szó, míg az eredeti szerzőmódoknál ez kizárt.

[24] Az Art. 19.§ és 20.§ azonban közjogi és nem polgári jogviszonyokra irányadó. A regisztrációs eljárás hatályos szabályozása így nem tesz különbséget a tulajdonszerzési módok között, a kimentési feltételeket az Art-ben taxatív meg határozottak szerint biztosítja. Az Art. egyetlen tulajdonszerzési jogcímet nevesít, akkor amikor a 20.§ (2) bekezdés c) pontjában – meghatározott feltételek bekövetkezte esetén – az egyébként származékos jogcímnél minősülő öröklés útján létesült jogviszonyokra biztosít kimentési lehetőséget. Formailag tehát nem lenne akadálya annak, hogy más tulajdonszerzés is megjelenjen az Art-ben, de a taxatív szabályozási rendszer az Alaptörvény 28. cikkén alapuló jogértelmezéssel sem tágítható a rendes bíróságok által. Az egyetlen tulajdonszerzési jogcím nevesítéséből éppen az a következtetés vonható le, hogy a jogalkotó az Art. létrehozásakor, majd későbbi

módosításai során nem tekintette szükségesnek az eredeti tulajdonszerzést, mint kimentési okot nevesíteni, azt nem tekintette a közjával összeegyeztethetőnek.

[25] Az elsőfokú bíróság a jogalkotói mulasztásra alapította kezdeményezését, de azt az Alkotmánybíróság visszautasította. A felperes számára azonban az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. tv. 27.§ - az ott meghatározott feltételek fennállta esetén – lehetőséget biztosít arra, hogy az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben valódi alkotmányjogi panasszal forduljon az Alkotmánybírósághoz.

[26] A továbbiakban a Kúria megállapította, hogy az Art. szabályaiból következően nem alapítható eredménnyel kimentés a más adóügyben hozott határozatra sem. Az elsőfokú bíróság helytállóan bírálta felperes ezirányú előadását is.

[27] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121.§ (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[28] *A regisztrációs eljárás hatályos szabályozása nem tesz különbséget a tulajdonszerzési módok között, a kimentést azoktól függetlenül teszi lehetővé.*

Záró rész

[29] A Kúria a pervesztes felperest a Kp. 35.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati költségének megfizetésére.

[30] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illetéket a Kp. 35.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján viseli a pervesztes felperes. A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékének alapját az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39.§ (3) bekezdése d) pontja szerint, mértékét az Itv. 50.§ (1) bekezdésének megfelelően állapította meg.

[31] Tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte, és mivel a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 100. § (5) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelmet nem lehet megváltoztatni, a Kp. 120.§ (5) bekezdése pedig kizárja a bizonyítást, nem merült fel a tárgyalás tartásának szükségessége. Így a felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Kp. 115.§ (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 114.§ (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

[32] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Kp. 116. d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. április 29.

Kúria

7

I.Kfv.35.088/2021/6

dr. Hajnal Péter s.k. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva s.k. előadó bíró, dr. Heinemann Csilla s.k. bíró